

– עותק נאמן למקור מכתב יד –

ו' שלום,

לא קיבלתי ממך תשובה, והמסקנה הסבירה ביותר מכך היא שהאסטרטגיה שלי הייתה מוטעית. לכן החלטתי להתמקד מעתה בחשוד אחד בלבד ולדווח עליו. כך אמנע ממצב שאני מדווח על הרבה התרחשויות שרובן המכריע לא רלוונטיות. אמנם אני מסתכן בכך שאני מבזבז את זמני – את זמנך למעשה – על אדם תמים, אך התועלת למשימה אם אבחר באדם הנכון כה גדולה שהיא מפצה על כך.

נשלחתי לסקר היום את כינוס ירושלים לאמנות. לאחר שיחה קצרה עם המפעילה שבה היא לא השיבה לתהיותי המרומזות על אודות תשובה ממך, עלינו לאולם שבו התקיים הכינוס. בהברקה פתאומית חשבתני על דרך מצוינת למצוא חשודים פוטנציאליים: לשבת מאחורי כולם באולם ולראות מי מתיישב מאחורי. ידוע הרי שסוכן אמיתי יעדיף לשבת כשגבו אינו מופנה לאיש. מלבד המפעילה וחברי וחברותי לצוות הסוכנים, כל מי שהתיישב מאחורי מאותו רגע הוא חשוד.

ואכן, תוך מספר דקות התקבצה מאחורי גלריית חשודים לתפארת: איש עם פרצוף שמן וגוף רזה, כזה שיכולת רק לשער או הוא היה שמן ורזה והפרצוף שלו נשאר מאחור או שהפרצוף שלו השמין לבדו; איש מבוגר חובש כיפה לבוש בבגדים של נער בכנס מדע בדיוני: נעליים שחורות גבוהות, מכנסיים קצרים וחולצת קומיקס של סופרמן; איש מבוגר שמצלמת פילם תלויה על צווארו למרות שהיה ברשותו טלפון חכם; אישה מבוגרת עם מניפה וסנדלים משובצים בחיקוי של אבנים טובות; איש עם פרצוף חצילי, זקנו מעוצב כך שידגיש עוד יותר את החציליות של הפרצוף; איש עם קסקט פרחוני שתואם את החולצה הפרחונית שלו ואיש עם זקן צרפתי קלוש ושיער מתולתל שישב בכריעה (עצה: אל תסמוך על אנשים שיושבים בכריעה מיוזמתם).

אלא שבמהרה יצאו כל החשודים מהאולם או עברו קדימה, וההברקה שלי התבררה ככישלון. ידעתי שעלי להישאר חזק למען המשימה ולא נתתי ליאוש לגבור עלי. עלתה בי המחשבה שלאור הכישלון עלי לנסות אסטרטגיה הפוכה: לא לחפש את מי שמתנהגים מוזר אלא דווקא את מי שמשתלבים הכי טוב בסביבה – ככה חשוד אמיתי היה נוהג.

מרגע שגיבשתי את האסטרטגיה הנכונה, לא עבר זמן רב עד שמצאתי את החשוד שלי, או ליתר דיוק חשודה. היא עמדה משמאל לבמה, מצלמת את ההרצאה בטלפון חכם מעוצב. הייתה לה תסרוקת א-סימטרית, משקפיים שחורים עבי מסגרת, שמלה מנצנצת עם ז'קט קצר מעליה וגרביים גבוהים מפוספסים. אף אחד לא היה שייך לכאן יותר ממנה.

לפנות אליה? החלטתי לעקוב אחריה ממרחק לבינתיים. לא היה שום סימן בפנים שלה לכך שהבחינה בי אבל זה לבטח מה שקרה, כי היא העמידה פנים שנגמרה לה הסוללה בטלפון ויצאה מהחדר. ספרתי חמש שניות ויצאתי לעקוב אחריה. במורד המדרגות, חוצים את הרחבה, פונים ימינה. היא נכנסה אל שירותי הנשים. גאוני. לא רק שלא יכולתי לעקוב אחריה לשם, גם לא יכולתי לחכות לה בחוץ מטעמים ברורים. חזרתי לכיוון האולם כדי לחכות לה שם כשתחזור, אך בהגיעי למעלה הבנתי שהיא טובה יותר משחשבתני: בתזמון מדויק המושב הסתיים והקהל יצא מהאולם. נבלעתי בין הקהל השועט. מיותר לציין שכשבדקתי את השטח גיליתי שהיא נעלמה כליל. בלית ברירה החלטתי ללכת הביתה עם טעם של תבוסה בפי.

ההבנה שהמשימה חשובה יותר מהאגו שלי היא הדבר היחיד שמחזיק אותי כרגע, והיא הדבר שיגרום לי להגיע לאירועים הבאים שאליהם זומנתי, למרות הכישלון הנוכחי.